

DOTYKALNY (1) *ai*

o oraz a jasne.

I sg n dotykającym.

Sł stp brak, Cn s. v. dotkliwy, Linde XVI – XVIII w.

Dający się dotykać, dostępny zmysłowi dotyku:

Szereg: »widzialny i dotykalny«: Iż fłowo Boże od wieku było/ á potym fię widziálnym y dotykálnym sftáło. *WujNT* 816.

Cf **DOTKNIONY**, **DOTYKANY**

BC